

brændende Spørgsmaal — bortset fra Spørgsmaalet om Krig eller Fred. Derfor har jeg gjort Sagen til Genstand for Udtalelser paa Møder ude omkring, og jeg har efter min Mening ikke Lov til at kritisere Regeringens Fremgangsmaade ude i Landet, hvis jeg ikke samtidig taler fra Leveren herinde. Jeg vilde betragte mig som gørende mig skyldig i Illoyalitet og Fejghed, hvis jeg ikke her udtalte det samme, som jeg udtaler ude i Landet.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg bemærke, at det sporedes i hans Udtalelser, at han ikke længe har været Handelsminister. Han vilde ellers have vidst, at Udtalelser som dem, der er fremkommet fra mig her i Dag, har jeg gentagende fremført fra denne Talerstol, om ikke med de samme Ord, saa i den samme Aand. Og jeg har gjort det ikke blot her, men ogsaa i Udvalget, baade overfor mine Kolleger og overfor den højtærede Indenrigsminister.

Jeg er enig med den højtærede Handelsminister i, at der i ledende Kredse indenfor Rederne er fuld Forstaaelse af Øjeblikkets Alvor og en god Villie til at virke hen til det bedste. Men denne gode Villie hos de ledende Kredse forekommer mig ikke tilstrækkelig, naar Forholdene viser, at de ledende Kredse ikke har været de afgørende i de Forhold, Talen her er om, og ikke har kunnet sætte deres Ønsker igennem. Jeg har den største Agtelse for den Dygtighed, den Hæderlighed, det Initiativ, det Vidsyn, der findes indenfor disse ledende Kredse, men jeg beklager i højeste Grad, at de ikke har haft tilstrækkelig Myndighed til at gennemføre deres egne Ønsker overfor deres Kolleger i Rederforeningen.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige, at det forbavtede mig noget, at han bebrejdede mig, at jeg havde været for meget borte fra denne Sal. Jeg har aldrig mødt den Bebrejdelse tidligere, og jeg synes ikke, det var kønt af den højtærede Indenrigsminister at fremsætte denne, naar Forholdet er det, at det var en alvorlig Sygdom, der gjorde, at jeg var fraværende under Udvalgsbehandlingen i Fjor af Lovforslaget om Afgift af Skibsfarten. Min Fraværelse har ikke strakt sig videre end til, at jeg var borte under Udvalgs-

behandlingen hernede, og den havde saa forholdsvis lidt at betyde, at jeg mellem min alvorlige Sygdom og min Bortrejse naaede at holde indgaaende Forhandlinger med mine Kolleger i Partiet, naaede at udarbejde ret vidtgaende foreløbige Ændringsforslag, som den højtærede Indenrigsminister har haft i Hænde, og jeg har deltaget i alle Forhandlinger, som i denne Sag har været førte fra Fællesudvalget og til Dato. Jeg synes, som nævnt, ikke, at den højtærede Indenrigsminister her optræder kønt. Man skal ikke bebrejde en Mand, at han er syg, og man maa ikke omtale ham som værende meget fraværende, naar han har været saa lidt fraværende, som jeg har været i denne Sag.

Nej, jeg vil vende Sagen om og sige, at det forekommer mig forbavsende, at den højtærede Indenrigsminister, som er til Stede, ikke synes at have hørt meget af, hvad der er sagt. Den højtærede Minister polemiserede overfor mig Gang paa Gang paa samme Maade som Don Quijote i sin Tid overfor sine Fjender, overfor Vejr-møllerne. Den højtærede Minister druknede mine faktiske Oplysninger om visse Forhold fuldstændigt i Ord, der næsten alle sammen drejede sig om de øjeblikkelige Forhold, til Trods for at jeg næsten fra Ende til anden havde talt om Forholdene før den 1. Februar og, da jeg vendte mig til Forholdene efter den 1ste Februar, udtrykkeligt udtalte, at den Kritik, jeg havde fremsat, ikke maatte overføres paa de nu siden den 1ste Februar eksisterende Forhold, idet jeg af bestemte Grunde ikke kunde se til Bunds i disse. Jeg kan i Betragtning heraf ikke forstaa, at den højtærede Minister nu i sin Replik næsten udelukkende holder sig til disse.

Paa et andet Punkt misbrugte Ministeren, syntes jeg, mine Udtalelser. Det var, hvor Talen var om de næsten 450 Mill. Kroners Merfragt, som 150 Kr. pr. Ton Kul vilde udgøre. Jeg omtalte udtrykkeligt dette Spørgsmaal paa den Maade, at jeg sagde, at man maatte være paa det rene med, at Staten ikke fik denne Merudgift af 450 Mill. Kr. af den Grund, at vi ikke fik de 3,2 Mill. Tons Kul frem, og at jeg havde anvendt dette Eksempel for at give et Billede af, hvor meget Forøgelsen af Kulfrakterne kunde betyde. Ministeren